

2. Specielt vedrørende lønmodtagerfradraget.

Spørgsmål 1:

Under henvisning til finansministerens udtalelser under 1. behandling beder udvalget om at få oplyst, hvor mange skatteydere der under det hidtidige lønmodtagerfradrag har fået fradrag for faktisk afholdte udgifter, og hvor mange det skønnes at ville dreje sig om efter forhøjelsen af lønmodtagerfradraget. Forventes der overgangsproblemer?

Svar:

Der foreligger endnu ikke statistiske oplysninger om antallet af skatteydere, der har ret til lønmodtagerfradrag, og heller ikke om, hvor mange der får fradrag for faktisk afholdte udgifter. Ved udarbejdelsen af skønnet over provenutabet som følge af den foreslåede forhøjelse af overgrænsen for det faste lønmodtagerfradrag er der rent skønsmæssigt regnet med, at omkring 400.000 lønmodtagere i 1973 vil få fradrag for faktisk afholdte udgifter, dersom den gældende overgrænse på 1.500 kr. fastholdes uændret. Det må antages, at en forholdsvis stor andel af disse lønmodtagere har faktiske udgifter mellem 1.500 og 2.000 kr.; men der savnes statistisk grundlag for et mere præcist skøn over, hvor mange det drejer sig om.

Spørgsmål 2:

Under lovforslagets 1. behandling oplyste finansministeren, at forhøjelsen af lønmodtagerfradraget må betragtes som ajourføring for tiden siden 1967. Udvalget anmoder om en uddybning af denne udtalelse og en nærmere begrundelse for, at forhøjelsen udelukkende må betragtes som ajourføring, idet det bedes taget i betragtning, at kildeskatteloven, hvorved fradraget fastsattes til 1.500 kr., først trådte i kraft den 1. januar 1970.

Svar:

Reglen om en overgrænse på 1.500 kr. for det faste lønmodtagerfradrag går tilbage til det kildeskattelovforslag, der blev fremsat den 26. maj 1965. Denne beløbsgrænse blev ikke ændret under lovforslagets behandling i slutningen af 60'erne, og den fik første gang virkning for kalenderåret 1970.

Det faste lønmodtagerfradrag omfatter en række forskellige udgifter, der afholdes i forbindelse med lønindkomstens erhvervelse.

Det drejer sig for det første om udgifter til faglige kontingenter og til arbejdsløshedsforsikring. For det andet om forskellige befordringsudgifter og for det tredje om forskellige andre udgifter i forbindelse med det indtægtsgivende arbejdes udførelse, bortset fra rejseudgifter herunder udgifter til ophold og fortæring under rejser i det omfang merudgifterne ved rejsen er dækket ved godtgørelse fra arbejdsgiveren.

Til beslynsningen af, hvor meget de udgiftsposter, der omfattes af det faste lønmodtagerfradrag, er steget i de senere år, kan oplyses følgende:

1. Indenfor L.O.-området er de gennemsnitlige årlige fagforeningskontingenter med tillæg af kontingent til arbejdsløshedskasse steget fra ca. 447 kr. ved udgangen af 1967 til ca. 618 kr. ved udgangen af 1970. Det drejer sig om en stigning på ca. 38 pct. Ved udgangen af 1971 var dette beløb steget til ca. 697 kr., og i 1972 kan det rent skønsmæssigt anslås til omkring 780 kr. Stigningen fra slutningen af 1970 til 1972 bliver herefter ca. 26 pct., og den samlede stigning fra slutningen af 1967 til 1972 bliver på ca. 74 pct.

2. Forbrugerprinsindeksets post for transportudgifter er fra januar 1965 til januar 1970 steget med 35 pct. Fra januar 1970 til